

РЕШЕНИЕ

№ 6838

гр. София, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 26.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9409** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Н. Х. Н., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] СРЕЩУ Уведомително писмо изх. № 02-220-6500/915-12 от 16.07.2020 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” /ДФЗ/ за извършена оторизация за финансово подпомагане по схема за Преходна национална помощ за овце-майки и/или кози-майки, обвързана с производството /ПНДЖЗ 2015/ по реда на Наредба № 3 от 17.02.2015 г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания, в частта, с която в колона 11 от таблица на л. 2 от УП, представляваща неразделна част от него, е определен общ размер на оторизираната субсидия в лв. - „0”, с което по същество е извършен пълен отказ за оторизация и финансово подпомагане в заявения размер от 11 357.7 лева за кампания 2015 г.
Производството е образувано във връзка с Решение № 13599/07.11.2018 г. по адм.д. № 498/2018 г. на ВАС, с което е оставено в сила Решение № 6199/02.11.2017 г. по адм.д. № 2711/2017 г. на Административен съд София-град и е върната преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно с дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. С решението на административния съд е отменен на процесуално /формално/ основание отказът на заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, обективиран в Уведомително писмо изх. № 02-220-6500/915 от 13.08.2016 г., за оторизация и финансово подпомагане по заявление на жалбоподателя Н. за сумата от 11 357.7 лева

за кампания 2015 г. по схема за Преходна национална помощ за овце-майки и/или кози-майки, обвързана с производството /ПНДЖЗ 2015/. Мотивите за това са, че липсват фактически и правни основания за издаване на оспорения административен акт и административният орган е нарушил изискването на чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 АПК, което от своя страна е довело до невъзможността за упражняване на контрол върху същия, а и за организиране на адекватна защита спрямо него.

С жалбата се излагат доводи за материална незаконосъобразност на оспорвания акт поради неправилно тълкуване и прилагане на чл. 39, ал. 1, т. 1 и т. 4 от Наредба № 3 от 17.02.2015 г. поради това, че към 01.10.2015 г. животните, за които се претендира подпомагане, се намират в заявения от жалбоподателя животновъден обект, който се ползва от последния по силата на договор за наем със [фирма] от 29.09.2015 г., а последното е негов собственик, считано от 30.09.2015 г. В тази връзка се поддържа, че е ирелевантно, че договорът е от дата, предхождаща придобиването на имота, като се позовава на чл. 20 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ и на очевидна грешка при датиране на договора за наем. Жалбоподателят счита, че към 01.10.2015 г. отговаря на всички нормативно установени изисквания, за да получи подпомагане, поради което неправомерно му е отказано такова от ответния административен орган. Моли съда да отмени оспорвания административен акт и да задължи административния орган да изплати исканата субсидия по схемата.

В проведени съдебни заседания по делото жалбоподателят не се явява и не се представлява. Поддържа жалбата чрез представени писмени становища от 04.02.2021 г. и 16.04.2021 г.

Ответникът - изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, не се явява и не изпраща представител. Оспорва жалбата чрез депозирано писмено становище /молба/, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., в случай че същата бъде отхвърлена.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори между страните, че жалбоподателят е подал общо заявление за подпомагане за кампания 2015 г., с вх.№ 18008540/11.05.2015, УРН 404355, с което е заявил подпомагане и по схема за Преходна национална помощ за овце-майки и/или кози-майки, обвързана с производството /ПНДЖЗ/. В приложение към заявлението в табличен вид са посочени животните – 289 бр., идентифицирани по ушна марка, Е. номер, във връзка с които е кандидатстването за подпомагане, обвързано с производството, по ПНДЖЗ. Същите са заявени за животновъден обект /ЖО/ [ЕГН](5220-0023), като в Таблица за отглежданите животни за 2015 г., в колона 5 „собственик/наемател“ на ЖО, заявителят е удостоверил „Да“ и в колона 6 „собствено животно“, е удостоверил „Да“. По административната преписка към заявлението са приложени и Таблица на използваните парцели за 2014 г. и за 2015 г., както и Таблица за отглежданите животни за 2014 г. и 2015 г. Приложени са и изискуемите декларации от документацията за кандидатстване съгласно чл. 27в, ал. 1 и ал. 4 от Наредба № 3 от 17.02.2015 г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания /Наредба № 3/2015 г./.

В резултат на извършени административни и/или проверки на място с атакуваното

Уведомително писмо изх. № 02-220-6500/915-12 от 16.07.2020 г. на Разплащателната агенция /РА/ при Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/ е определила размер на финансово подпомагане по заявлението на жалбоподателя по схемите за обвързано с производството подпомагане за животни и преходна национална помощ за животни за 2015 г., както следва – за 289 бр. животни – овце-майки и кози-майки – 0 лв. съгласно колона 11 в таблица, представляваща волеизявлението на органа. В колона 8 от същата е посочено, че несъответствието в броя животни спрямо установения общ брой е 100 %. В табличен вид са изброени животните, индивидуализирани с номер на ушна марка, които не са включени в оторизацията като допустими за подпомагане и спрямо тях са приложени намаленията, предвидени в чл. 31 на Делегиран Регламент № 640/2014 от 11.03.2014 г. и чл. 10, ал. 2 и ал. 3 /ПНДЖЗ/ от Наредба № 19 от 12.10.2015 г. за реда за контрол на изискванията на схемите за преходна национална помощ /Наредба № 19/2015 г./. Съгласно колона 10 по последната таблица, основанийето за отказ за подпомагане по схемата по отношение на цитираните в нея животни е неспазване на условията на чл. 39, ал. 1, т. 1 и т. 4 от Наредба № 3 от 17.02.2015 г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания. В поместено под таблицата словесно описание на нарушението на посочения текст е посочено, че в резултат на извършени административни проверки за съответствие с данните на СИРЖ и БАБХ в периода на задържане е установено, че съгласно писмо № 1068-ЗЖ/03.10.2017 г. от директор ОДБХ на БАБХ, Областна дирекция В. Т., е удостоверено, че към 01.10.2015 г. животновъдният обект № 5220-0023 е регистриран на името на „Спорта БГ“, с което е нарушено изискването на чл. 39, ал. 1, т. 1 и т. 4 от Наредба № 3 от 17.02.2015 г. и чл. 6, ал. 1, т. 1 от Наредба № 19 от 12.10.2015 г. за реда за контрол на изискванията на схемите за преходна национална помощ, издадена от министъра на земеделието и храните, а именно „заявените животни не са в собствен или нает животновъден обект. Предоставеният договор между Н. Х. Н. и „Спорта БГ“ е сключен на датата 29.09.2015 г., а дружеството е собственик на животновъдния обект № 5220-0023 от 30.09.2015 г.“.

Жалбоподателят представя писмени доказателства, част от които са неотнормирани към настоящия спор, а именно договор от 01.08.2015 г., сключен с [фирма], за продажба на 100 000 кг ябълки, с приложени към него приемо-предавателни протоколи. Представя и Уведомително писмо изх. № 02-220-6500/915 от 13.08.2016 г., което е отменено с влязло в сила Решение № 6199/02.11.2017 г. по адм.д. № 2711/2017 г. на Административен съд София-град /в сила от 07.11.2018 г./.

Представя още писмени доказателства, въз основа на които се установяват факти, част от предмета на доказване, а именно договор за наем от 29.09.2015 г., с който [фирма], представляван от жалбоподателя Н., предоставя на последния за временно ползване животновъден обект № 5220-0023, находящ се в землището на [населено място] черква, общ. П., обл. В. Т., срещу задължението да го поддържа и стопанисва. Договорът е сключен за неопределен срок.

По делото, като доказателства са приети и представените такива с административната преписка, както и представените от страните по делото в развитото се съдебно производство.

По делото е приобщено дело № 2711/2017 г. на АССГ, по което е постановено Решение № 6199/02.11.2017 г. по адм.д. № 2711/2017 г. на Административен съд София-град, което е оставено в сила с Решение № 13599/07.11.2018 г. по адм.д. № 498/2018 г. на ВАС и е върната преписката на административния орган за ново

произнасяне съобразно с дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, във връзка с което е издаден оспорваният в настоящото производство административен акт - Уведомително писмо изх. № 02-220-6500/915-2 от 16.07.2020 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по реда на Наредба № 3 от 17.02.2015 г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания, в частта, с която по Таблица 1 /„Оторозирани суми в лева”/, представляваща неразделна част от УП, по схема за Преходна национална помощ за овце-майки и/или кози-майки, обвързана с производството /ПНДЖЗ 2015/, е определена оторизирана сума „0”, с което по същество е извършен пълен отказ за оторизация и финансово подпомагане в заявения размер от 11 357.7 лева за кампания 2015 г.

Въз основа на установената по делото фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата е подадена от надлежна страна, адресат на акта, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването, в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Уведомително писмо изх. № 02-220-6500/915-12 от 16.07.2020 г. е издадено от компетентен административен орган - изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“ В. Г., който съгласно представено по делото извлечение от Протокол № 145 от 19.07.2019 г. от заседание на Управителния съвет на ДФ „Земеделие“, от който се установява, че същият е избран за изп. директор на Фонда, на основание чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП и чл. 43, ал. 3, т. 8 от ЗПЗП. Съгласно последната норма в компетентността на агенцията е да намали или откаже плащане по схемите за директни плащания, когато кандидатът за подпомагане не отговаря или не е спазил специалните изисквания, определени с наредбата по чл. 38а, ал. 4, а именно Наредба № 3 от 17.02.2015 г., която съгласно пар. 2 от Заключителните разпоредби на същата е издадена по законова делегация на чл. 38а, ал. 4 ЗПЗП. Нормата на чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП възлага компетентност на изп. директор на ДФЗ да изпълнява функциите на изп. директор на РА. Разпоредбата на чл. 10, ал.1, т. 7 от Устройствения правилник на Държавен фонд „Земеделие“ установява правомощие по отношение на Изпълнителния директор да взема решения за одобряване или отхвърляне на проекти по схемите и мерките на Общата селскостопанска политика, прилагани от Разплащателната агенция. Следователно, оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган.

Обжалваният акт е издаден в предвидената от закона писмена форма и при липса на допуснати съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила. Същият е издаден в предвидената от закона писмена форма, като административният орган е спазил императивните изисквания на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивирането му с излагане на фактическите и правни основания, които

обосновават издаването му. Спецификата на производството по подпомагане на земеделските производители е наложила издаване на акта с таблична диспозитивна и пояснителна част, в които освен това са индивидуализирани всички животни, по отношение на които е отказано подпомагане, с ушни марки, и за всяко е посочено основанието за отказ с цифрово изражение на нарушената законова норма – чл. 39, ал. 1, т. 1 от Наредба № 3 от 17.02.2015 г.

Съгласно чл. 37, ал. 2 от ЗПЗП „разплащателната агенция извършва административни проверки на подадените заявления чрез интегрираната информационна система, като съпоставя данните от заявленията с данните в регистрите. Административните проверки се извършват автоматизирано, като резултатите от тях се отразяват само в административния акт, с който се взема решение по чл. 11а, ал. 1, т. 1 по заявленията за подпомагане“. Според чл. 30 ЗПЗП за изпълнение на функциите на Разплащателната агенция се създава Интегрирана система за администриране и контрол /И./, която се състои от: 1. система за регистрация на кандидатите и на заявленията за подпомагане, 2. система за идентификация на земеделските парцели /СИЗП/, 3. система за идентификация и регистрация на животните и 4. интегрирана система за контрол. Съгласно чл. 37, ал. 1 ЗПЗП интегрираната система за контрол включва административни проверки на подадените заявления за подпомагане и проверки на място. В акта е отразено, че общата оторизирана сума за получаване е изчислена чрез интегрираната система за администриране и контрол /И./ след извършването на задължителни административни проверки /в съответствие с чл.37, ал. 2 ЗПЗП/ на данните в подаденото заявление, които данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на И., поддържани на основание чл.30 ЗПЗП.

Освен това изрично в оспорваното Уведомително писмо /УП/ административният орган се позовава на извършени административни проверки по чл. 37, ал. 2 ЗПЗП /абзац 4 на л. 81/. Ето защо писмото е издадено при наличието на всички задължителни реквизити на акта, както и при спазване на установените процесуални правила.

Не се установява в процедурата по издаването му да са допуснати други процесуални нарушения, ограничаващи участието на жалбоподателя в административното производство.

По делото е безспорно, че жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на §1, т. 23 от ДР на ЗПЗП, във вр. с чл. 4, параграф 1, буква „а“ от Регламент (ЕС) № 1307/2013. Същият е кандидатствал за подпомагане по схема ПНДЖЗ с общо заявление за подпомагане за кампания 2015 г., с вх.№ 18008540/11.05.2015, УРН 404355, с което е заявил подпомагане в размер на 11 357.7 лева относно 289 бр. животни – овце-майки и кози-майки. Жалбоподателят е заявил същите за животновъден обект /ЖО/ [ЕГН](5220-0023), намиращ се в землището на [населено място] черква, В. Т..

Безспорно е, че същият обект е собственост на Н. Н. до 29.09.2015 г. включително, като на 30.09.2015 г. е прехвърлена собствеността върху него на [фирма], на което Н. е едноличен собственик на капитала и управител /в периода 29.09.2015 г. до м. ноември 2015 г./, което съдът установи след служебна проверка в досието на дружеството [фирма] в Търговския регистър към Агенция по вписванията. За същия имот Н. като наемател е сключил „договор за наем“ /заем за послужване по чл. 243 и сл. от ЗЗД с оглед безвъзмездния характер на същия/ със [фирма] като наемодател.

Не се спори между страните, че жалбоподателят е представил въпросния договор пред ДФЗ.

Мотивите на административния орган за постановения отказ за подпомагане се основават на възникналата с прехвърлянето на имота промяна относно животновъдния обект. В тази връзка органът е посочил, че договорът за наем е от 29.09.2015 г. – дата, предхождаща придобиването му от [фирма] на 30.09.2015 г., като е приел, че към 01.10.2015 г. „заявените животни не са в собствен или нает животновъден обект“, с което е нарушено изискването на чл. 39, ал. 1, т. 1 и т. 4 от Наредба № 3 от 17.02.2015 г. и чл. 6, ал. 1, т. 1 от Наредба № 19 от 12.10.2015 г. за реда за контрол на изискванията на схемите за преходна национална помощ, издадена от министъра на земеделието и храните.

Съгласно посоченото правно основание за отказ от подпомагане по чл. 39, ал. 1, т. 1 и т. 4 от Наредба № 3 от 17.02.2015 г. „право на подпомагане по схемата за преходна национална помощ за овце-майки и/или кози-майки, обвързана с производството, имат земеделските стопани, които: 1. отглеждат в стопанствата си: а) 50 или повече овце-майки, или б) 50 или повече кози-майки, или в) 50 или повече овце-майки и/или кози-майки; 4. продължат да отглеждат най-малко 80 % от заявените овце-майки и/или кози-майки най-малко 100 дни от деня, следващ последния ден за подаване на заявленията за подпомагане. Видно е, че органът е направил извод, че в стопанството не се отглеждат 50 или повече овце-майки и/или кози-майки, както и че към 100 дни от деня, следващ последния ден за подаване на заявленията за подпомагане не се отглеждат в стопанството най-малко 80 % от заявените овце-майки и/или кози-майки. Тоест направен е извод за липса на съответните условия към посочената в акта дата – 01.10.2015 г.

Съгласно чл. 39, ал. 2 Наредба № 3 от 17.12.2015 г. „помощта по схемата за преходна национална помощ за овце-майки и/или кози-майки, обвързана с производството, се определя въз основа на заявените за подпомагане овце-майки и кози-майки, които реално се отглеждат в стопанството“.

Съгласно чл. 6, ал. 1, т. 1 от Наредба № 19 от 12.10.2015 г. за реда за контрол на изискванията на схемите за преходна национална помощ, „при проверка на идентификацията на животните по схема за преходна национална помощ за овце-майки и/или кози-майки, обвързана с производството, Разплащателната агенция проверява дали са: 1. „регистрирани в животновъден обект, собствен или нает от кандидата за подпомагане“.

При така очертаната правна рамка, за да се постанови отказ от получаване на подпомагане, следва да се установи, че към посочената в акта дата - 01.10.2015 г., животните с ушни марки, изброени в табличен вид към същия, не се отглеждат от жалбоподателя в посочения животновъден обект. Не се оспорва от ответника, че заявените от жалбоподателя 289 бр. животни са отглеждани в посочения обект, като в тази връзка следва да се отбележи, че не е правена проверка на място от РА, съгласно изложеното в мотивите на акта и липсата на доказателства в обратния смисъл. С оглед на това предмет на спор по делото е ползва ли жалбоподателят процесния животновъден обект на законно основание.

В тази връзка следва да бъде отбелязано, че безспорно договорът за наем е сключен един ден преди прехвърлянето на собствеността върху имота на дружеството. Следователно, към тази дата жалбоподателят в качеството си на собственик е сключил договор за наем /заем за послужване/ за същия имот. Макар да не е недействителен договор за наем, при който наемодателят не е собственик на вещта, в настоящия случай договорът е нищожен поради липсата на кауза съгласно чл. 26, ал. 2 от ЗЗД. Това е така, тъй като правото на ползване е част от правото на

собственост и липсва основание за сключването на такъв договор, тоест същият попада под посочената норма на ЗЗД.

След прехвърлянето му на 30.09.2015 г. обаче няма пречка ползването на имота да бъде предоставено на Н. от дружеството, като следва да бъде отбелязано, че законът не изисква писмена форма за действителността на същия, същата е форма за доказване. В този смисъл жалбоподателят е изпълнил задължението си да докаже пред РА основанието на което ползва имота за отглеждане на заявените животни. Отделно от това, предвид липсата на достоверна дата на договора, вероятно в случая се касае за техническа грешка при изписване на същата в текста на договора. С оглед на изложеното настоящият състав намира, че в случая следва да се държи сметка освен за буквата на закона, и за духа му, тоест не следва да се прилага крайно формалистичен подход. В случая е изпълнено изискването животните да се отглеждат в заявления от Н. обект към посочената дата, което не се оспорва от ответника. Нормата на чл. 6, ал. 2 от Наредба № 19 изрично предвижда като възможност ползването, както на собствен, така и на нает от кандидата за подпомагане обект. Следва да се има предвид и, че в конкретния случай подранилото сключване на договора, преди да е прехвърлена собствеността върху имота, не е довело до противоположен резултат или до заобикаляне на закона. В тази връзка не се установява имотът да е преотдаден от жалбоподателя, да отдаден от дружеството и на друго лице или същото да е кандидатствало за подпомагане с него отделно от жалбоподателя Н.. С оглед на изложеното, след като жалбоподателят е доказал основанието, на което ползва процесния имот, което е годно да породи предвидените в него правни последици, макар и считано от 30.09.2015 г., тоест спазена е нормата на чл. 6, ал. 1, т. 1 от Наредба № 19/12.10.2015 г., както и при наличието на условията по чл. 39, ал. 1, т. 1, то следва да се приеме за доказано надлежното изпълнение от Н. на изискванията за получаване на заявеното подпомагане, с оглед да бъде приложен законът, така че да се постигне преследваната с него цел.

Противно на това, като е приел, че не следва да бъде предоставена заявената от жалбоподателя помощ на формално основание, въпреки изпълнението на предвидените в закона /Наредба № 3 от 17.02.2015 г. и Наредба № 19 от 12.10.2015 г./ материалноправни предпоставки за това, ответникът е постановил административен акт, който противоречи на материалноправните разпоредби и на целта на закона – основание за отмяната му по чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК.

Предвид изложеното съдът намира, че Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/915-12 от 16.07.2020 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ е издадено от компетентен орган, в рамките на правомощията му, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата против този ИАА се явява основателна и следва да бъде уважена.

По разноските по производството:

С оглед изхода на делото, претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна. Жалбоподателят не е заявил искане за присъждане на разноски.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Н. Х. Н. Уведомително писмо изх. № 02-220-6500/915-12 от 16.07.2020 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/ за

извършена оторизация за финансово подпомагане по схема за Преходна национална помощ за овце-майки и/или кози-майки, обвързана с производството /ПНДЖЗ 2015/ по реда на Наредба № 3 от 17.02.2015 г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания, в частта, с която в колона 11 от таблица на л. 2 от УП, представляваща неразделна част от него, е определен общ размер на оторизираната субсидия в лв. - „0”, с което по същество е извършен пълен отказ за оторизация и финансово подпомагане в заявения размер от 11 357.7 лева за кампания 2015 г.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: